

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CIX.

Vydána dne 23. září 1920.

Obsah: (Čís. 522.—530.) 522. Nařízení, kterým se ve smyslu zásad zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2 a 3 Sb. z. a n. z r. 1920, upravují odpočinkové a zaopatřovací požitky kancelářských oficiantů obého pohlaví, jakož i jejich pozůstalých. — 523. Nařízení, kterým provádí se novela k zákonům o ubytování vojska ze dne 7. dubna 1920, čís. 248 Sb. z. a n. — 524. Nařízení, jímž se povoluje pojišťovněm vybírat drahotní přírázky. — 525. Nařízení o vysvědčeních Městské dívčí průmyslové školy oddělení vyšivačského v Brně. — 526. Nařízení o započtení absolvování jednotlivých ročníků bývalé maďarské kovorobné školy v Bratislavě do doby učební pro živnost zámečnickou. — 527. Nařízení o vysvědčeních na odchodnou bývalé maďarské kovorobné školy v Bratislavě, jež nahrazují průkaz řádného dokončení učebního poměru pro živnost zámečnickou. — 528. Nařízení o postavení československých státních živnostenských učilišť, nacházejících se na území dříve uherském, na roveň ostatním státním živnostenským učilištím ohledně náhrady předepsané doby učební, po případě předepsaného zaměstnání pomocnického. — 529. Nařízení, kterým se rozpouští představenstvo Všeobecného pensijního ústavu v Praze a správa ústavu světuje přechodně vládnímu komisaři a správní komisi. — 530. Nařízení o stejhokroji pro pohraniční finanční stráž.

Čís. 522.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920,

kterým se ve smyslu zásad zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2 a 3 Sb. z. a n. z r. 1920, upravují odpočinkové a zaopatřovací požitky kancelářských oficiantů obého pohlaví, jakož i jejich pozůstalých.

Článek I.

§§ 45, 46, 47 (v důsledku § 4 nařízení vlády ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.), dále § 63 a § 14, odst. 1., bod 5., nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., se zrušují, a § 48, odst. 2., jakož i §§ 40, 55, 57, 58, 59, 60, 64, odst. 1., 66 a 70 A II. zmíněného nařízení se nahrazují, po případě doplňují těmito ustanoveními:

§ 1

(k § 48, odst. 2.).

Normální výslužné kancelářského oficianta neb oficiantky nesmí býti vyměřeno částkou nižší než 1600 K.

§ 2

(k § 55).

Pro výměru pense vdov (družek) po kancelářských oficiantech platí ustanovení § 5, čl. I., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, se změnou, že vdovská pense nesmí býti nižší než 1300 K. V případech § 51 min. na-

řízení ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z., platí však i na dále také ustanovení § 54 právě zmíněného nařízení.

§ 3

(k § 57, odst. 1., a §§ 58, 59, 60).

Ustanovení §§ 8, 9, a čl. I. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, platí též pro děti (schovance) po kancelářských oficiantech, při čemž jest přihlížeti k výměře vdovské pense dle § 2, čl. I., tohoto nařízení.

Pro počátek a zánik těchto zaopatřovacích požitků platí předpisy §§ 58 a 60 v předu zmíněného nařízení, pokud neodporují těmto novým ustanovením.

§ 4

(k § 57, odst. 2.).

Běžné normální zaopatřovací požitky vdovy a dětí kancelářského oficianta, který zemřel ve výslužbě, nesmějí dohromady přesahovati normální výslužné zemřelého, nesmějí však nikdy býti vyměřeny pro vdovy částkou nižší než 1300 K.

§ 5

(k § 64, odst. 1., a § 70 A. II. 1. a 2).

Umrtně po kancelářském oficiantu neb oficiantce, kteří zemřeli v činné službě nebo ve výslužbě, vyměřuje se bez ohledu na jiné zákonné zaopatřovací požitky tříměsíční částkou pensijní základny neb skutečně požívaného výslužného.

§ 6

(k § 40 a § 14).

Ustanovení čl. IV. a V. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920, platí též pro kancelářské oficianty a oficiantky.

Článek II.

Změny tímto nařízením stanovené, kromě ustanovení § 5, čl. I. tohoto nařízení, netýkají se nároků na výslužné oficiantů a oficiantek, ani nároků na zaopatřovací požitky po kancelářských oficiantech, vstoupivších do výslužby před počátkem platnosti tohoto nařízení. Totéž platí v případech, ve kterých služební poměr byl před počátkem účinnosti tohoto nařízení jiným způsobem zrušen.

Pro všechny tyto oficianty a jejich pozůstalé platí však obdobně ustanovení čl. I., § 8, odst. 1., č. 2., a odst. 3., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. z r. 1920.

Článek III.

Osoby vyloučené článkem II. tohoto nařízení, k nimž patří i osoby, jejichž nároky pensijní upravují stanovy zaopatřovacího ústavu z r. 1902, pokládají se za osoby podrobené předpisům zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920.

Kancelářským oficiantům však a oficiantkám, kteří dnem 31. srpna 1919 odešli do výslužby a pozůstalým po takových kancelářských oficiantech, jakož i pozůstalým po oficiantech, kteří v srpnu 1919 zemřeli v činné službě, budou odpočivné a zaopatřovací požitky vyměřeny podle ustanovení čl. I. tohoto nařízení.

Článek IV.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919. Provedením jeho pověřují se všichni ministři.

Tusar v. r.

Habrman v. r. Dr. Meissner v. r.

Švehla v. r. Johanis v. r.

Dr. Hořowitz v. r. Dr. Beneš v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr obchodu a správce ministerstva zemědělství.

Dr. Engliš v. r. Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r. Dr. Markovič v. r.

Staněk v. r.,

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a těl výchovy a zároveň správce ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organizace správy.

Dr. Winter v. r.

Čís. 523.

Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 13. září 1920,

kterým provádí se novela k zákonům o ubytování vojska ze dne 7. dubna 1895, č. 248 Sb. z. a n.

Článek I.

Prováděcí nařízení k zákonu o ubytování vojska ze dne 25. června 1895, č. 100 ř. z., a zák. čl. XXXIX, z roku 1895 se pozměňují a doplňují takto:

K § 26.

Ustanovení prováděcích nařízení k § 26 zákonů ubytovacích z roku 1895 se zrušují a mají nyní toto znění:

Při trvalém jednotlivém ubytování poddůstojníků a mužstva jest ubytovatel povinen opatřiti též osvětlení a otop.

Vojenská správa může však ze služebních neb jiných důvodů nároku tohoto se vzdáti.

Nemohl-li by však ubytovatel pro chudobu neb z jiných důležitých důvodů osvětlení neb otop opatřiti, může vojenskou správu žádati za sprostění od tohoto závazku. O žádosti této rozhoduje komise složená ze zástupce politického úřadu první stolice, finanční správy, obce a ubytovaného oddílu.

Komisionální protokol budiž přiložen k účetnímu spisu ubytovaného oddílu a opis jeho předložen příslušné intendanci.

Nedodá-li podle předchozích odstavců otop a osvětlení ubytovatel, buďtež opatřeny vojenskou správou, a z náhrady stanovené v § 31 zákona sražená částka 2 haléře za nedodané osvětlení a 4 h za nedodaný otop.

K § 28.

V dosavadních prováděcích nařízeních u B. I. buďtež vynechána slova „a náčiní kuchyňské“.

K § 31.

V dosavadních prováděcích nařízeních ruší se celý bod 2., a v bodu 4a) jest místo „1,3 kr.“ pojmuti „4 h“.

K § 46.

V letní době, t. j. od 16. dubna do 15. října včetně, přísluší za světlici pro vojenské gážístvy se zařízením a osvětlením náhrada 2 K, bez osvětlení 1 K 50 h.

K § 48.

V dosavadních prováděcích nařízeních se ruší bod 1. a má nyní toto znění: